

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

ע"ר 23-06-47729 פלוני נ' פלונית

לפני כבוד השופט שני כ"ץ

מערער: פלוני
ע"י ב"כ עוה"ד אברהם קורחוב

נגד

משיבה: פלונית
ע"י ב"כ עוה"ד דן מלכיאלי ו/או צחי פנקס

פסק דין

1 לפני ערעור על החלטת כבוד רשמת הוצאה לפועל, הרשמת יעל ממך, שניתנה ביום 30.5.2023 בתיק
2 מס' 518319-08-21 (להלן: "ההחלטה").

3
4 מטעם המשיבה הוגשו עיקרי טיעון ותיק מוצגים.

5
6 טענות הצדדים נשמעו בדיון שהתקיים ביום 15.11.2023 ולבקשתם ניתנה להם שהות להגיע להבנות.
7 הואיל וניסיונם זה לא צלח, אדרש להכרעה בהליך על יסוד כלל החומר המצוי בפני.

רקע כללי ותיחום המחלוקות

8
9
10
11
12 1. המשיבה אוחזת בפסק דין לחיוב המערער במזונות הקטינים (בתלה"מ 21-05-34088) (להלן: "פסק הדין").

13
14
15 2. ההחלטה נושא הערעור ניתנה בבקשת המשיבה לפתיחה מחדש של תיק ההוצאה לפועל בגין אי
16 נשיאת המערער בחלקו באי אילו הוצאות חינוך של הקטינים, על פי חיובו בפסק הדין. לאחר
17 שהוגשה תגובת המערער לבקשה זו, הורתה כב' הרשמת במסגרת ההחלטה על פתיחת התיק
18 מחדש בגין אי תשלום מחציות חינוך והעמידה את קרן החוב, לאחר קיזוז מענק חינוך של המוסד
19 לביטוח לאומי, על סכום של 1,152.7 ש"ח. כב' הרשמת דחתה את טענות המערער, כי אינו אמור
20 לשאת בתשלומי "רשות" לבית הספר ותשלומים עבור בית הילדים.

21
22
23
24 וזו לשון ההחלטה:

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

ע"ר 23-06-47729-06 פלוני נ' פלונית

- 1 ..."
2 5. ביחס לטיעוני החייב כי אינו אמור לשאת בתשלומי "רשות" כהגדרתו, הרי
3 כי הוראות פס"ד מפורשות הן ואין כל הגבלה לתשלומי רשות/חובה כי אם
4 "הוצאות חינוך" בכללותם.
5
6 6. לאור כלל האמור מורה על פתיחת התיק מחדש בגין מחציות החינוך ולאחר
7 קיזוז המענק מאת המל"ל לשנת, 2022 יעמוד החיוב בתיק על סך 1,152.7 ₪.
8 .."
9
10 3. כתב הערעור כרוך אחר עצם החיוב עליו הורתה כב' הרשמת ומקורות החיוב אשר לעמדת
11 המערער אינם מקימים חיוב כלל. המערער מבקש להורות על איפוס קרן החוב בתיק ההוצאה
12 לפועל ועל ביטול כלל ההליכים שם וסגירתו של התיק.
13
14 4. למערער ולמשיבה 2 ילדים קטינים משותפים: א', יליד 13.1.2013 ו-י', ילידת 7.9.2017 (להלן:
15 "הילדים" ו/או "הקטינים").
16
17 5. הצדדים התגרשו זמ"ז בשלהי שנת 2021. המשיבה מתגוררת עם הקטינים בקיבוץ (---). המערער
18 מתגורר ב-(---).
19
20 6. הצדדים ניהלו ועודם מנהלים מספר הליכים משפטיים. ביום 28.4.2022 ניתן פסק דינו של בית
21 המשפט (כב' השופט בן שלו), לרבות בסוגיית מזונות הקטינים. בסעיף 41 לפסק הדין, הרלוונטי
22 לענייננו, נקבע כדלקמן:
23
24 "בנוסף, יישא האב ב-70 אחוזים מהוצאות החינוך עבור הקטינים וזאת בכפוף
25 להצגת קבלת תשלום בפועל על ידי האם ובקיזוז כל הנחה ו/או הטבה שתקבל
26 האם בגין הוצאה זו, מכל גורם שהוא ככל שתקבל הנחה, וזאת תוך 7 ימים
27 ממועד הצגתן. זאת, לרבות גן, צהרון, מחזור אחד של קייטנה וחוג אחד לכל קטין
28 – הכל בעלות ציבורית".
29
30 7. במסגרת ערעורו משיג המערער על עצם החיוב לשאת בתשלומי רשות של בית הספר ותשלומי בית
31 הילדים בקיבוץ. הערעור מתבסס על שני אדנים עיקריים: האחד, אין לחייבו לשאת בתשלומי
32 רשות (בנוסף לתשלומי החובה) של מסגרת חינוכית. השני, בית ילדים אינו בבחינת צהרון ולא
33 ניתן לחייבו בנשיאה בתשלומים בגינו.
34

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

ע"ר 23-06-47729 פלוני נ' פלונית

- 1 כד, לטענת המערער, משאין כל חיוב לשאת בתשלומי רשות למסגרת חינוכית לא היה מקום
2 לחיובו בתשלומי בית ספר וזאת בהתחשב בעמדת נציב תלונות הציבור במשרד מבקר המדינה
3 מחודש מאי 2021 עליה נסמך וצרף להודעת הערעור; כך גם, לנוכח עמדתו העקרונית שלא לשאת
4 בתשלומי רשות הידועה זה מכבר למשיבה שפעלה על דעת עצמה לשלם תלושי רשות אלה, ללא
5 שפנתה לקבלת אישורו בעניין. לשיטת המערער, יש להקיש בין הוראות פסק הדין באשר לחיוב
6 בהוצאות רפואיות לבין תשלומי חובה של הוצאות חינוך, במובחן מתשלומי רשות.
7
- 8 עוד לטענת המערער, חיובו בתשלום בית הילדים עבור הקטין א' הינו שגוי. לשיטתו, מעת שהקטין
9 סיים את לימודי כיתה ג' אין לראות בתשלום עבור בית הילדים כחיוב בגין צהרון שנקבע במסגרת
10 פסק הדין. המערער נסמך על תכתובת מנהלת חינוך חברתי של קיבוץ (---) שצורפה על ידו, לפיה
11 בית הילדים אינו מוגדר כצהרון. לשיטתו, מדובר בתשלום רשות וככל שהמשיבה חפצה בכך עליה
12 לשאת בו לבדה, בהיות בית הילדים מסגרת שאינה נכללת בעלות ציבורית אלא ממומנת באופן
13 פרטי ולא כל ילדי הקיבוץ שוהים בה. לדידו, לדברים משנה תוקף, שעה שהוא עצמו אינו נזקק
14 לשירותי בית הילדים בעת שהקטינים שוהים אצלו על פי מתכונת זמני השהות שנקבעה. מוסף
15 המערער וטוען, כי החיוב בגין צהרון משויך לחודש אוגוסט 2022 עת באותה עת נשא בעלות
16 קייטנה ולמעשה, אין מקום לכפל חיוב.
17
- 18 8. המשיבה מבקשת לדחות את הערעור על כל חלקיו. לטענתה, אין מקום להבחין בין הוצאות חינוך
19 שהינם בגדר תשלומי חובה לבין תשלומי רשות, וזאת שעה שבפסק הדין לא נערכה כל הבחנה בין
20 סוגי הוצאות החינוך, ולא נקבע שהשתתפותו של המערער בהוצאות החינוך מוגבלת אך ורק
21 להוצאות חינוך שהינן בגדר תשלומי חובה, וממילא מדובר בהבחנה מלאכותית שעורך המערער
22 עצמו בין התשלומים אשר אין לה כל בסיס ויסוד בקביעות פסק הדין.
23
- 24 כן לטענתה, גם הקטין א' נמצא במסגרת בית הילדים מעת שלמד בכיתה א' והוא לוקח בה חלק
25 ברציפות גם כיום בהיותו בכיתה ה'. לשיטתה, החיוב שנקבע בפסק הדין הינו בגין הוצאות חינוך
26 בכללותן בהגדרה רחבה ומקיפה, כך שהינו כולל גם הוצאות בית הילדים ואין יסוד לטענה
27 שהחיוב הוגבל בהקשר זה להוצאות צהרון, וממילא שתי המסגרות הללו נחשבות מסגרת חינוכית
28 בלתי פורמלית; האחת, של ילדי הערים (צהרון - ש.כ.) והשניה של ילדי הקיבוצים (בית הילדים -
29 ש.כ.) ואין רלוונטיות להבחנה ביניהן, מה גם ששתיהן יכולות לפעול גם באופן פרטי ואין נפקות
30 לשאלה מי מפעיל אותן, ובכל מקרה לא נקבעה לעניין זה כל הגבלה בפסק הדין והחיוב בגין
31 הוצאות החינוך נקבע באופן רחב וכללי. מדובר במסגרות חינוכית בעלות דומה יחסית. כך גם,
32 בית הילדים אינו בבחינת קייטנה אלא פועל 12 חודשים בשנה, גם בחופשת הקיץ, ומדובר
33 בחיובים נפרדים.
34
- 35 לשיטת המשיבה, החלטת כב' הרשמת, אשר ראתה בהוצאות כולן כחלק מחיוב המערער לשאת
36 בהוצאות חינוך בכללותן, הינה נכונה ותואמת את הוראות פסק הדין. כך גם לטענתה, לא ניתנה

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

ע"ר 23-06-47729 פלוני נ' פלונית

1 בפסק הדין למערער זכות וטו בגין הוצאות חינוך, וגם לא נקבע כי על המערער לשאת רק בהוצאות
2 חינוך שהינן על דעתו.

3
4 בנוסף, מפנה המשיבה להליך ערעורי שנקט המערער על קביעות פסק הדין למזונות (עמ"ש 15007-
5 06-22). במסגרת הליך זה המערער ביקש להשיג, בין היתר, גם על קביעות פסק הדין לפיהן חובתו
6 לשאת בעלות הצהרון לא הוגבלה עד לכיתה ג', ובפסק דינה של ערכאת הערעור לא התקבלה טענה
7 זו, וערכאת הערעור לא מצאה מקום להתערב בבקשתו להגביל את השתתפותו בצהרון עד תום
8 כיתה ג', אלא קבעה כי "יתר הוראות פסק הדין, יותרו על כנן".

דיון והכרעה

9
10
11
12 9. לאחר ששקלתי טענות הצדדים כפי שהועלו על הכתב ושמעתי טענותיהם בדיון, מצאתי כי דין
13 הערעור להידחות.

14
15 10. כב' הרשמת, כאמור, מצאה לקבוע כי הוצאות תשלומי בית הספר ותשלום בית ילדים, הם חלק
16 אינטגרלי מהוצאות חינוך שייזקפו לחובת המערער בהתאם לחיובים שנקבעו בפסק הדין, משלא
17 הייתה כל מחלוקת שהמערער לא נשא בהן.

18 11. בפסק הדין שניתן לחיוב המערער במזונות הקטינים נקבע, כי קיים פער משמעותי בין הכנסות
19 הצדדים הפנויות לטובת האב (כ-9,400 ₪ לאם לעומת כ-26,300 ₪ לטובת האב) ובית המשפט
20 מצא, כי בהתחשב בחלקו של האב בהכנסה המצרפית של הצדדים שיעור חיובו בהוצאות חינוך
21 והוצאות רפואיות חריגות של הקטינים יועמד על 70%.

22
23 12. המערער כאמור השיג על פסק הדין שניתן. ערכאת הערעור מצאה בפסק דינה מקום להתערב
24 בשיעור החיוב במזונות הקטינים תוך שנקבע כי לבד מכך "יתר הוראות פסק הדין, יותרו על
25 כנן" (ראו: פסק דין בעמ"ש 15007-06-22 מיום 19.10.22). קרי, חלוקת נטל הנשיאה של הצדדים
26 בהוצאות חינוך כפי שהוגדרו בפסק הדין נותרה ללא שינוי. לקביעה זו נפקות קרדינאלית בעניינינו,
27 כפי שיפורט להלן.

28
29 13. לצורך ההכרעה בערעור שבפני יש לבחון האם החלטת כב' הרשמת נשוא הערעור שבפני ניתנה
30 בהלימה לחיוב המזונות שנקבע בפסק הדין המבוצע בהליך המתנהל בפניה כמפורט לעיל, או
31 שמדובר בהחלטה המשיטה על המערער, שלא כדין, חיוב אשר כלל לא נקבע במסגרת פסק הדין,
32 כטענתו.

33
34 לצורך הכרעה בשאלה זו אבחן להלן האם תשלומי הרשות לבית הספר והתשלומים לבית הילדים
35 הינם בגדר תשלומי חינוך כפי שנקבעו בפסק הדין.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

ע"ר 23-06-47729 פלוני נ' פלונית

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36

תשלומי רשות לבית הספר

14. המערער נסמך בטענותיו על הודעת מנהלת נציבות תלונות הציבור מיום 2.5.21 בתשובה לבירור תלונתו לפיה הוחלט למחוק חובו בגין תכניות חינוכיות שהינן בגדר רשות בבית הספר בעודו טוען, כי גם עתה אין מקום לחיובו בגין תשלומי רשות של בית הספר.
15. אף שהמערער תולה את חיובו נושא הערעור בתשלומי "רשות", המערער לא צרף להודעת ערעור אסמכתאות המבהירות בגין אילו שירותים בבית הספר בוצע התשלום וממנו נגזר בסופו של יום חיובו. פירוט קונקרטי של התשלומים לבית הספר, מוקד המחלוקת, נותר עלום.
16. בין כך ובין כך, לאחר שחזרתי ובחנתי את הוראות פסק הדין של הערכאה הדיונית, באתי לכלל מסקנה כי בפסק הדין לא נערכה כל הבחנה בין "תשלום חובה" או "תשלומי רשות" לעניין החיוב בהוצאות החינוך, וכפי שיפורט להלן, אין מדובר בדבר של מה בכך.
17. פסק הדין נוקט בלשון "הוצאות חינוך" וככאלה משמען הוצאות חינוך בכללותן, כפי שנקבע בהחלטת כב' הרשמת. כך הוטל על המערער בפסק הדין לשאת בהוצאות חינוך לרבות צהרון ועוד והכל בעלות ציבורית, ללא שהוגדרו ונתחמו הוצאות החינוך בראשי חיוב קונקרטיים לא כל שכן, לא נעשתה הבחנה בין שירותי רשות לשירותי חובה בבית הספר, ולא נקבע כי השתתפותו של המערער בהוצאות החינוך מותנית בכך שמדובר בהוצאות חובה בלבד.
18. יתרה מכך, גם המערער באמצעות בא כוחו אישר בדיון, כי שילם חלק מתשלומי הרשות לבית הספר (ראו: עמ' 3, שורות 20-21 לפרוטוקול הדיון). אם כן, שעה שהמערער עצמו אינו מדייר את עצמו מתשלומי רשות של בית הספר באופן גורף, ברי כי אין לקבל את טענתו לפיה יש מקום לערוך הבחנה בין שירותי הרשות הניתנים בבית הספר לבין שירותי חובה - עניין שכאמור אין לו כל זכר בפסק הדין אשר בביצועו עסקינן.
19. אף לא מצאתי לקבל ההיקש שמבקש המערער לערוך בין המנגנון שנקבע ליישב מחלוקות ביחס להוצאות רפואיות חריגות של הקטינים (כאמור בסעיף 41ח' לפסק הדין) לענייננו. דווקא קביעת המנגנון ליישב מחלוקות בעניין נחיצות ההוצאות הרפואיות מלמדת, מכוח העיקרון "מכלל הן אתה שומע לאור", כי בית המשפט לא ביקש לקבוע מנגנון כאמור ביחס למחלוקות הכרוכות אחר הוצאות החינוך הנזכרות בסעיף 41ז'.
- גם טענת המערער, שהועלתה לראשונה בדיון, כי בגדרי פסק הדין נקבע, ביחס להוצאות הרפואיות החריגות, כי "ככל שתתעורר מחלוקת לעניין נחיצות איזו מהוצאות החינוך ו/או הרפואי, יפעלו הצדדים בהתאם להמלצת הגורם המקצועי הרלוונטי, רופא המשפחה, רופא מומחה, יועץ חינוכי לפי העניין" ומכאן, כי על המשיבה לפעול בהתאם למתווה שנקבע בפסק הדין אף ביחס למחלוקת

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

ע"ר 23-06-47729 פלוני נ' פלונית

- 1 הכרוכה אחר נשיאה בתשלומי הרשות (שהינן חלק מהוצאות החינוך) – דינה להידחות. "הוצאות
2 החינוך" הנזכרות בסעיף 41ח' לפסק הדין מכוונות להוצאות רפואיות שהן בעלות היבט חינוכי,
3 כגון הוראה מתקנת המאוזכרת בגדרי סעיף זה, שאז על הצדדים לפעול בהתאם להמלצת הגורם
4 הרלוונטי לצורך בחינת נחיצות ההוצאה. בית המשפט לא קבע המנגנון האמור ביחס לנחיצות
5 הוצאות החינוך הנזכרות בסעיף 41ז' לפסק הדין וברי כי אין צורך בהמלצת יועץ חינוכי או רופא
6 מומחה לצורך רישומו של קטין לצהרון או לסניף לימודי או לתשלום בגין השאלת ספרי לימוד
7 וכיו"ב.
- 8
- 9 20. ככל שהמערער מבקש לתלות יהבו בהוראות חוק הכשרות המשפטית והאפוסטרופסות, תשכ"ב-
10 1962 (להלן: "חוק") המצריך שיתוף פעולה בין הורים (השוו: סעיף 18 לחוק), כפי שנטען לראשונה
11 בדיון בערעור, ובטענתו, כי עמדתו המתנגדת לתשלומי רשות ידועה זה מכבר למשיבה, לא מצאתי
12 כי יש בכך ליתן מזור לטענתו. ספק של ממש כיצד גריעת אפשרותו של קטין ליטול חלק משירותים
13 סטנדרטיים שניתנים בבית הספר, גם אם כ"שירותי רשות", עולה בהכרח בקנה אחד עם טובתו
14 של קטין ככלל או מצדיקה פנייה של הורה לערכאות שיפוטית לשם הכרעה במחלוקת מעין אלה.
15 מה גם שהמערער לא טרח להבהיר מהן הוצאות החינוך מסוג "רשות" בגין בוצע תשלום או הסבר
16 מהי נפקות תשלומי הרשות על בחינת טובתם של הקטינים, שהיא העומדת בלב הכרעה במחלוקת
17 בין הורים הכרוכה בענייני אפוסטרופסות.
- 18
- 19 21. ממילא, בוודאי שמשיקולים של האינטרס הציבורי והקצאתם של משאבי שיפוט, ברי כי אין
20 להיזקק להכרעה, בגדרי הוראות סעיפים 18-19 לחוק, בכל מחלוקת בין הורים ביחס לנשיאה
21 ב"תשלומי רשות", כגון טיולים וסיורים הנערכים על ידי בית הספר ו/או תשלום עבור השאלת
22 ספרי לימוד.
- 23
- 24 22. לכך יש להוסיף כי המערער נמנע מלצרף לכתב הערעור את התגובה שהוגשה מטעמו בפני כב'
25 רשמת ההוצאה לפועל טרם מתן החלטתה, כך שלא עלה בידו להוכיח שטענות אלה אכן עמדו
26 מלכתחילה בפני כב' הרשמת באופן המצדיק בחינתן המחודשת כעת בשלב הערעור.
- 27
- 28 23. אשר על כן אני קובעת כי בכל הקשור לחיובו של המערער בתשלומי רשות לבית הספר כחלק
29 מהוצאות החינוך, החלטתה של כב' הרשמת ניתנה בהלימה לחיוב המזוונות והוצאות החינוך כפי
30 שנקבעו בפסק הדין המבוצע בפניה בתיק ההוצאה לפועל, וטענות המערער בהקשר זה נדחות
31 בזאת.
- 32
- 33
- 34
- 35

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

ע"ר 23-06-47729 פלוני נ' פלונית

תשלום עבור בית הילדים לקטין א'

- 1
2
3 24. בסוגיה זו תוזכרנה שוב תוצאות הליך הערעור שהגיש המערער על פסק דינו של בית המשפט
4 במזונות הקטינים. בהודעת הערעור שהוגשה לבית המשפט המחוזי השיג המערער מפורשות על
5 כך שלא הוגבלה השתתפותו בהוצאות צהרון הקטין א' עד תום כיתה ג' (ראו: סעיפים 61-64
6 להודעת הערעור).
7
8 מתוכן השגתו של המערער בהודעת הערעור, עולה כי המערער עצמו סבר שפסק הדין השית עליו
9 חיוב בהוצאות מסגרות הצהרון גם לאחר הגיע הקטינים לכיתה ג', והוא ביקש להגביל חיוב זה
10 רק עד הגיע הקטינים לכיתה ג'. ברם, כפי שפורט לעיל, ערכאת הערעור לא מצאה לקבל טענה זו
11 והוראות פסק הדין בהקשר זה נותרו על מכוון ללא שינוי.
12
13 בדיון בערעור על פסק הדין למזונות (בעמ"ש 15007-06-22) טען ב"כ המערער, ביחס להשתתפות
14 הקטין בצהרון, כדלקמן:
15
16 "לגבי הצהרון, המשיבה עצמה טענה בלשכת ההוצל"פ שבית ילדים משמש
17 כצהרון, וצהרון על דרך הכלל, בתי המשפט מגבילים עד לכיתה ג' ואין שום סיבה
18 לחרוג מההלכה הנוהגת.
19 חברי טען שאם זה יוגבל עד לכיתה ג', אז לא כל ילדי הקיבוץ משתמשים בבית
20 הילדים, הם לא צריכים להיות מופרדים מחבריהם, ולכן נבקש לקבוע שהצהרון
21 יהיה מוגבל עד כיתה ג'. יצוין כי גם בתסקיר של שירותי הרווחה בכל הנוגע לזמני
22 השעות, נקבע שהאב יוכל לקחת את הילדים ממוסדות הילדים ולא מבתי
23 הילדים".
24
25 ב"כ המשיבה עמד מצידו בדיון בערעור שם על חשיבות בית הילדים גם לאחר תום כיתה ג', בשל
26 אופייה הייחודי של המסגרת החינוכית בקיבוץ, כדלקמן:
27 "לעניין הצהרון, זה חשוב, אין שום סיבה להגביל את הצהרון לכיתה ג', אנו
28 מדברים על ילדים שגדלו וגדלים בקיבוץ ושם יש בית ילדים זו המסגרת
29 החינוכית שהיו בה ונמצאים בה ובית ילדים לא מפסיק בכיתה ג', לכן, בסופו של
30 דבר יגרם שהילדים יפרדו, כל ילד עם ההוצאות שלו, וילדים בקיבוץ זה משהו
31 אחר. פסה"ד פסק הוצאות חינוך לרבות גן, ביה"ס, צהרון וזה צריך להישאר".
32
33 סופו של יום כאמור, ערכאת הערעור מצאה מקום לדחות את הערעור בעיקרו, להוציא שיעור
34 מזונות הקטינים. יתר הוראות פסק הדין נותרו על כן לרבות העדר מגבלה בהשתתפות בהוצאות
35 צהרון מעבר לכיתה ג'.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

ע"ר 47729-06-23 פלוני נ' פלונית

- 1
2 מכאן, כי פסק דינו של בית משפט שלערעור מקים כלפי המערער השתק מלדון בטענה זו בערעור
3 דנן, כך שגם אם בית הילדים יוגדר כצהרון – הוא מחויב לשאת ב-70% מעלות בית הילדים גם
4 לאחר סיום כיתה ג'.
5
6 25. על האמור יש להוסיף, כי ההבחנה שמבקש המערער לערוך בין תשלום צהרון לתשלום לבית
7 הילדים היא מלאכותית בעיקרה. מעבר לעובדה שהוצאות החינוך שפורטו במסגרת סעיף 41'ז'
8 לפסק הדין אינן בגדר רשימה סגורה, ומלשון הסעיף עולה כי ישנן הוצאות חינוך נוספות אשר לא
9 צוינו במסגרת סעיף זה ואשר החיוב שנקבע חל גם ביחס אליהן, אזי גם לא נסתרה טענת המשיבה
10 לפיה הקטין א' שהה במסגרת זו גם בשנים קודמות אז כונתה, גם ע"י המערער כאמור לעיל,
11 כמסגרת של "צהרון" גם לאחר תום כיתה ג'. היינו: הצדדים עצמם לא ראו מקום לעשות הבחנה
12 בין המסגרת החינוכית הבלתי פורמלית בה ישהו הקטינים בתום יום הלימודים, בין אם זו תיקרא
13 "צהרון" ובין אם זו תיקרא "בית ילדים".
14
15 26. יצוין כי ממילא כפי שהבהרתי לעיל בפסק הדין הוטל על המערער לשאת בהוצאות חינוך לרבות
16 צהרון והכל בעלות ציבורית, ללא תחימה של הוצאות אלה או שאלת הגדרתן כמסגרת חינוכית
17 פורמאלית או מסגרת חינוכית בלתי פורמלית. כך שטענת המערער לצמצום החיוב אינה עולה
18 בקנה אחד עם הוראת פסק הדין הנוקטת בלשון מרחיבה דווקא.
19
20 27. גם לו יובא בחשבון כי יש להגביל את בחינת החיוב בשאלה האם מדובר בצהרון אם לאו, במסגרת
21 פורמאלית אם לאו, הרי שהצדדים שניהם צרפו אסמכתאות הדדיות שאין בהן כדי להוביל
22 למסקנה שמדובר בהוצאת חינוך שאין המערער חייב בה.
23
24 המערער צירף לכתב הערעור התכתבות בדואר אלקטרוני מיום 5.6.23 הכוללת את תשובת הגב'
25 (---) מנהלת חינוך חברתי בקיבוץ (---) (נספח ג' לכתב הערעור), לפיה בתי הילדים אינם חוסה
26 תחת פיקוח הצהרונים של משרד העבודה והרווחה אלא הם "מערכת חינוך פרטית". לעומתו,
27 המשיבה צרפה אסמכתא, אף היא מטעם מנהלת החינוך החברתי בקיבוץ (---), לפיה הקטין
28 מתחנך בבית הילדים המשמש כצהרון במהלך שנת הלימודים ובחופשת הקיץ (נספח 4 לעיקרי
29 הטיעון).
30
31 כפי שפורט לעיל, הכרעה במחלוקת סביב המינוח אינה הכרחית לשם הכרעה בסוגיה, שעה שבית
32 הילדים הינו חלק ממערכת החינוך המוכרת בקיבוץ (---) לאחר תום שעות הלימודים ובשים לב
33 כי פסק הדין כלל לא הגביל את השתתפות המערער בהוצאות צהרון בלבד.
34
35 28. בהקשר זה, אעיר למעלה מהדרוש, כי לא מצאתי מקום לדון גזרה שווה מפסק דינו של בית
36 המשפט המחוזי בבאר שבע בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים בעת"ס 4309-07-18 אותו

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

ע"ר 23-06-47729 פלוני נ' פלונית

1 איזכר ב"כ המערער בדיון, שממילא גם לא פורסם ולא ניתן להידרש לו באופן ענייני, לעניינינו אנו
2 (בהקשרו פורסמה אמנם החלטת בית המשפט העליון בהליך עע"ס 5911/18 (פורסם בנבו,
3 16.8.2018)). לבד מכך, שהדיון שם היה תחת מטריה משפטית שונה בראי של הליכים מנהליים
4 שאינם ענייני של בית משפט זה - גם לא ברור כיצד ניתן להסיק מסקנות מהדיון שם שנסוב אחר
5 שאלת סמכותו של בית המשפט לעניינים מינהליים לדון בהחלטה שניתנה על ידי ועדת החינוך של
6 קיבוץ (---), לעניינינו, ובשים לב כי בעניינים של הצדדים חיובו של המערער בהוצאות חינוך נקבע
7 בפסק דין שבעניין זה אושר בערכאת הערעור.

8
9 בעניין זה קבע בית המשפט לעניינים מנהליים (כב' השי' גד גדעון), כי:

10
11 "ההחלטה הנתקפת בעתירה אינה "החלטה של רשות בענייני חינוך" כאמור
12 בפרט 3 לתוספת הראשונה לחוק בתי משפט לעניינים מינהליים, התש"ס-2000.
13 בהקשר זה נקבע כי **אמנם ישנו היבט חינוכי בפעילות החינוך הבלתי**
14 **פורמאלי, וכי פרשנות מרחיבה של המונח "ענייני חינוך" יכולה לכלול גם**
15 **החלטות בעניין זה, אולם אם תתקבל פרשנות זו הרי ש"עשויים כל מתנ"ס, כל**
16 **מועדונית או צהרון, וכל מוסד או יחיד, המארגנים פעילויות פנאי לילדים**
17 **בשעות אחר הצהריים, או בימי שבתון וחופשה, להיחשב 'רשות', וכל החלטה**
18 **של גוף כאמור, עשויה אז להיחשב 'החלטה של רשות בענייני חינוך', גם אם**
19 **מדובר בהחלטה עסקית מובהקת". בית המשפט המחוזי קבע כי לא לכך כיוון**
20 **החוק" (ר' פסקה 5 לפסק הדין בעע"ס 5911/18) (ההדגשה אינה במקור, ש.כ.).**

21
22 מהאמור יוצא איפוא, אין בקביעות פסק הדין הנ"ל כדי לאיין חיובו של המערער בהוצאות בית
23 הילדים. ההפך הוא הנכון. בפסק דינו של בית המשפט לעניינים מנהליים נקבע מפורשות, כי "ישנו
24 היבט חינוכי בפעילות החינוך הבלתי פורמאלי, וכי פרשנות מרחיבה של המונח "ענייני חינוך"
25 יכולה לכלול גם החלטות בעניין זה". בית המשפט לעניינים מינהליים החרג, לצורך קביעת
26 הסמכות לדון בהחלטות רשות בענייני חינוך, פעילות הנערכת בשעות אחר הצהריים או בחופשה
27 ופעילות הנערכת במתנ"ס, מועדונית או צהרון. מנגד, בעניינינו, כאמור, בחר בית המשפט בפסק
28 דינו בפרשנות מרחיבה למונח "הוצאות חינוך", באופן שאלו כוללות גם גן, צהרון, קייטנה וחוג.
29 מכאן, שאין רלוונטיות לפסק הדין של בית המשפט לעניינים מינהליים לעניינינו.

30
31 הרבה מעבר לדרוש, יצוין, כי המשיב בעתירה המינהלית, קיבוץ (---), טען בהליך כי בית הילדים
32 הוא חלק ממערכת החינוך הבלתי פורמלית בקיבוץ, המתקיימת לאחר שעות הלימודים. מכאן,
33 ובהקשר לאסמכתאות שצורפו ממנהלת החינוך החברתי בקיבוץ, עולה שגם הקיבוץ מגדיר
34 הפעילות בבית הילדים כפעילות חינוך בלתי פורמלית. פועל יוצא מהאמור, כי ההוצאות בגין
35 פעילות זו היא בגדר הוצאות חינוך.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

ע"ר 23-06-47729 פלוני נ' פלונית

- 1 29. בטרם סיום, יש להידרש לטענת המערער הכרוכה אחר עלות ההשתתפות בבית הילדים.
2 מהאסמכתאות שצרפה המשיבה לתיק המוצגים מטעמה עולה כי עלות ההשתתפות בבית הילדים
3 אינה עולה על עלות צהרון ציבורי (ר' נספח מש/3).
4
- 5 על אף ניסיונו של המערער לקשור בין הדברים, לחיוב המערער לשאת בהוצאה זו אין תלות בהיקף
6 זמני השהות עימו, ככל שלפי טענתו הקטין אינו נמצא בבית הילדים בימים ששוהה אצלו; או
7 לשאלה האם כלל הילדים בקיבוץ (---) לוקחים חלק בפעילות בית הילדים אם לאו, אלא הינה
8 בבחינת הוצאת חינוך עת הדגש הוא על העלויות שתהיינה בגדרי **עלות ציבורית**, כפי הוראת פסק
9 הדין. נראה, כי העלות הנוכחית של בית הילדים אינה חורגת מכך.
10
- 11 30. בסיפא הדברים יצוין, כי בית הילדים הינו מסגרת לאחר שעות הלימודים, כך שספק האם חיוב
12 המערער בתשלום בגין חודש אוגוסט 2022 הינו בבחינת כפל תשלום עבור קייטנה. ככל שהתשלום
13 לקייטנה הינו בגין שעות מסגרת אחרת ו/או משולם לגורם אחר, ממילא לא ניתן לראות בכך כפל
14 תשלום. המערער לא טרח להבהיר נתונים אלה ומשכך, לא הונח לפניי יסוד לסבור כי מדובר בכפל
15 תשלום. גם בהקשר זה יצוין בשנית כי המערער נמנע מלצרף לכתב הערעור את התגובה שהוגשה
16 מטעמו בפני כב' הרשמת טרם מתן החלטתה, והימנעות זו פועלת לחובתו.
17
- 18 31. אשר על כן, אני קובעת כי גם בכל הקשור לחיובו של המערער בתשלומי בית הילדים כחלק
19 מהוצאות החינוך, החלטתה של כב' הרשמת ניתנה בהלימה לחיוב המזונונת והוצאות החינוך כפי
20 שנקבעו בפסק הדין המבוצע בפניה בתיק ההוצאה לפועל, וגם טענות המערער בהקשר זה נדחות
21 בזאת.
22
- 23 32. **היוצא מכלל האמור, הוא שדין הערעור כאמור להידחות וכך אני מורה. בהתחשב בתוצאה אליה**
24 **הגעתי ובכך שהצדדים מיוצגים, יישא המערער בהוצאות המשיבה בסך של 5,000 ₪.**
25
- 26 טרם נעילה, אציין כי קשה להתנער מהרושם כי בחירת המבקש לעמוד על הגשת ערעור זה, כמו
27 גם על ניהול ההליך הקודם בפני רשמת ההוצאה לפועל, מתפרשת כעמידה דווקנית על זכות
28 לכאורית שאינה קיימת, תוך שהמבקש מתאמץ לקרוא את אשר אין בהחלטת בית המשפט, ובתוך
29 כך, מאלץ את המשיבה להיגרר לפולמוס משפטי מיותר ולהיזקק להוצאות מרובות, כאשר טובת
30 הילדים נדחקת על ידו לקרן זווית. מוטב כי בעלי דין בתיקי משפחה יפנימו כי טובת הילדים, ולא
31 שורשי המחלוקת ביניהם, הם אשר ראוי כי ישמשו כעמוד האש המנחה את דרך הילוכם. לא כך
32 התרשמתי בערעור זה.
33
- 34 33. בהקשר האחרון אף ראוי ליטול במניין השיקולים כי מחלוקת הצדדים היו ועודם מצויות בין
35 כותלי בית המשפט גם בעניינים אחרים. מחלוקת מסוג זה שהוכרעה זה עתה, מוטב היה לו לא
36 הייתה מתפתחת למחלוקת של ממש על כל המשאבים והתשומות הכרוכות בניהול הליך.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

ע"ר 47729-06-23 פלוני נ' פלונית

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10

המזכירות תמציא העתק פסק הדין לב"כ הצדדים וללשכת ההוצאה לפועל ותסגור את התיק.

פסק הדין מותר בפרסום בהשמטת פרטים מזהים.

ניתן היום, י"ח כסלו תשפ"ד, 01 דצמבר 2023, בהעדר הצדדים.

שני כ"ץ, שופטת

11
12
13
14